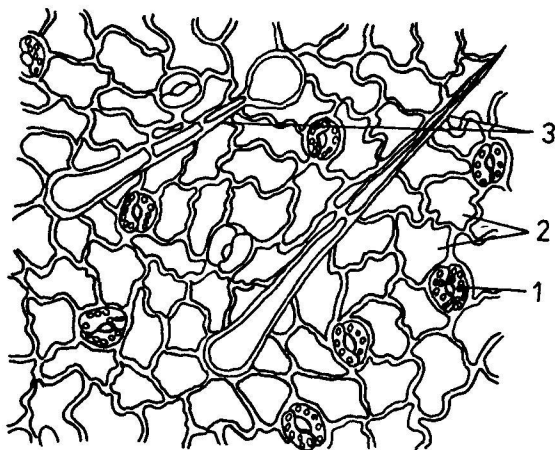

вивка откъм отвора на устицата е силно надебелена. Затварящите клетки са заобиколени с четири клетки, които се различават по форма от останалите. Две по две те са приблизително еднакви и се наричат околоустични клетки.

Рисуват се при голямо увеличение няколко епидермални клетки и един устичен апарат с околоустичните клетки.

Епидермис в лист на мушкато (*Pelargonium zonale* (L.) Ait.)

С пинцет се обелва част от долен епидермис на мушкато, поставя се

Фиг. 20. Епидермис в лист на мушкато (*Pelargonium zonale* (L.) Ait.): 1 – устица; 2 – епидермални клетки; 3 – трихоми

веднага във вода с външната повърхност нагоре и се приготвя препаратът. При малко увеличение се вижда, че епидермисът е съставен от един ред плътно прилепнали една до друга живи клетки с вълнообразно нагънати клетъчни стени. Нагъванията способстват за по-плътното долепване на клетките една до друга. Устицата са устроени подобно на тези при традесканцията, но околоустични клетки тук не могат да се разграничат (фиг. 20).

Обръща се внимание на това, че някои от клетките на епидермиса образуват власинки (трихоми). Те са много по-дълги от основните епидермисови клетки и са многоклетъчни. Тези власинки, които завършват със заострена върхна клетка, се наричат линейни. По-рядко се забелязват власинки, на върха на които се виждат излъчващи клетки с крушовидна форма. Тези власинки се наричат жлезисти.

При малко увеличение се рисуват епидермалните клетки с устица и двата вида власинки.